

3.

Bestyrelserne for forskellige Sukkerroedyrkerforeninger samt Repræsentanter for Roedyrkere.

Foranlediget ved den gennemgribende Forandring i Told og Afgift, som Sukkeret er Genstand for i det forelagte Toldlovsforslag, skal Sukkerroedyrkerne tillade sig at fremkomme med en Udtalelse om den Indfyldelse, de betydelige Ændringer sandsynligvis ville øve paa vore Interesser. Vi indse det ønskelige i at blive indførte under Brysseler-Konventionen, men da der, ifølge Meddelelse fra de store sukkerroedyrkende Lande, som ogsaa efter Udtalelser af den engelske liberale Regering, er al Sandsynlighed for, at Brysseler-Konventionen vil opløses, synes det os mest betimeligt at afvente, hvorledes Udviklingen vil forme sig i de mest protektionistiske Lande.

Skulde Forholdene antage en lignende Karakter som før Brysseler-Konventionen, vil det blive ødelæggende for den danske Sukkerroekultur. Skal Forandringer finde Sted ved Toldforslagets Gennemførelse, anmode vi om at faa Pos. 204 og 205 i en til Brysseler-Konventionens Bestemmelser svarende Form, ligesom Pos. 203 allerede er afpasset efter Brysseler-Konventionen.

Danmark fremstiller end ikke 1 pCt. af Evropas Roesukker. Vi kan derfor ikke bestaa under mindre gunstige Produktions- og Afsætningsforhold end vore Konkurrenter.

Til Andelssukkerfabrikken i Nykøbing dyrkes ca. 4,600 Tdr. Land med Sukkerroer. Uagtet denne Raasukkerfabrik arbejder ganske uafhængigt af A/S. De danske Sukkerfabrikker, vil den ikke være i Stand til at bestaa, saafremt der foretages den Reduktion i den nu gældende Beskyttelse, som det ny Toldlovsforslag fastsætter. Ved en Undersøgelse af Arbejdsvilkaarene for denne Fabrik saa vel som for den senere anlagte Fabrik i Maribo, blev Flertallet af Danmarks øvrige Sukkerroedyrkere klar over, at den formentlig heldigste Form for en Fortsættelse af Dyrkningen af Sukkerroer var et mere solidarisk Samarbejde med A/S. De danske Sukkerfabrikker. Ca. 5,600 Roedyrkere med ca. 23,000 Tdr. Land ere nu bundne ved en Kontrakt til 1916—1919.

Som denne Kontrakt er affattet, faa vi en foreløbig Betaling efter Verdensprisen, men baseret paa en Udvinning af 9—10 Pd. Sukker pr. Centner Roer, hvilket i tidligere Tid var det gennemsnitlige Udbytte.

Da der nu udvindes 13—14 Pd. af et Centner, vil man forstaa, at vi som første Afregning kun faa Betaling for ca. $\frac{3}{4}$ af Roernes Verdenspris (rent bortset fra deres Merværdi i Danmark som Følge af Beskyttelsen). Naar Sagen ligger saaledes, er det, fordi Betalingen efter Sukkerindhold er for omstændelig og tildels for upaalidelig, samt fordi Roedyrkerne mente at se deres Fordel ved at holde paa det nævnte gamle Grundlag og da ad anden Vej søge at skaffe sig Betaling for de sidste 3—4 Pd. Sukker. Dette opnaas ifølge Kontrakten derved, at Roedyrkerne faa 50 pCt. af Fabrikernes Overskud, naar Selskabets Aktiekapital er forrentet med 5 pCt.

Derved faa vi Halvdelen af Værdien i de 3—4 Pd. ubetalt Raasukker i Roerne, Halvdelen af Fabrikernes Fortjeneste som Fabrikanter, ved deres Handel og Omsætning samt ved deres Udnyttelse af Toldbeskyttelsen. For at erholde fuld Dækning for Værdien i vor Raavare og for at kunne opretholde Sukkerroekulturen skulle vi i Efterbetaling modtage imellem 20—30 Øre pr. Centner Roer.

Efter det foreliggende Forslag synes det, at vi ville miste 8—10 Øre pr. Centner Roer af den Andel, der tilfalder os af Fabrikernes Overskud, der saaledes kun nominelt er et Overskud, thi $1\frac{1}{2}$ —2 Millioner Kroner er i Virkeligheden Restbetaling for deres købte Raavarer.